

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7Csp/5/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2719200132
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2019:2719200132.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci žalobcu: R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297 proti žalovanému: J. V., Z.. XX.XX.XXXX, B. H. A., XXX XX A., K..Č.. Q. XX, B. XXX XX, o zaplatenie 2 945,09 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi na účet vedený V. X. B., T..Q.. , D.: Q. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, V.: XXXXXXXXXXXX sumu 2945,09 eur s úrokmi 2128,92 eur, bankovými poplatkami 39,65 eur a s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2945,09 eur od 22.1.2019 do zaplatenia, a to do 15. dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

Súd priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania 100 %.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 25.1.2019 domáhal uložiť povinnosť žalovanému zaplatiť mu sumu 2945,09 eur spolu s úrokmi z istiny vo výške 2128,92 eur spolu s zmluvným úrokom vo výške 14,90 % ročne zo sumy 2945,09 eur od 22.1.2019 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2945,09 eur od 22.1.2019 do zaplatenia z titulu nesplateného úveru poskytnutého na základe zmluvy o úvere zo dňa 30.10.2014 a trovy konania.

2. Žalobca na podanej žalobe trval. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, z pojednávania sa neospravedlnil, nežiadal odročiť termín pojednávania a ani sa k veci nevyjadril, preto súd konal a rozhodol bez jeho prítomnosti v zmysle § 180 C.s.p.

3. Súd vykonal dokazovanie zmluvou o úvere zo dňa 30.10.2014, obchodnými podmienkami pre úver, všeobecnými obchodnými podmienkami, aktuálnym stavom úveru ku dňu 21.1.2019, výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 8.1.2016, sadzovníkom poplatkov platným od 01.10.2014, zmluvou o postúpení pohľadávok č. I/2018 zo dňa 6.8.2018, písomným vyjadrením žalobcu, ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci:

4. Právny predchodca žalobcu (Poštová banka, a.s.) uzatvoril so žalovaným dňa 30.10.2014 zmluvu o úvere s názvom dobrá pôžička, v zmysle ktorej žalovanému poskytol úver vo výške 3000 eur. V zmluve je uvedené, že zmluvné strany mali dohodnuté splácanie úveru po dobu 120 mesiacov v splátkach po 49 eur. Strany sporu si ďalej dohodli dátum prvej splátky na 25.11.2014, dátum konečnej splatnosti

úveru 25.10.2024, platenie splátok vždy k 25. dňu v mesiaci, RPMN 15,96 %, úrokovú sadzbu 14,90 % ročne a celkovú výšku úveru 5650,11eur (vrátane 3000 eur). Z obsahu zmluvy mal súd preukázané, že výška mesačnej splátky je určená sumou 49 eur. V čl. 4 predmetnej zmluvy (poplatky spojené s poskytnutím úveru) sú okrem iného uvedené nasledovné poplatky: výzva na splatenie úveru 3,32 eur, vyhotovenie mimoriadneho výpisu z úverového účtu 0,66 eur, 1. upomienka pri omeškaní splátka 9,96 eur, 2. upomienka pri omeškaní splátky 24,90 eur, poštovné pred písomnom upozornení pred výzvou na splatenie úveru.

5. V čl. 5, ods. 5.7. je v predtlačenej forme uvedené, že právne vzťahy neupravené v zmluve sa riadia obchodnými podmienkami, všeobecnými obchodnými podmienkami, reklamačným poriadkom, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou ZoÚ a právnym poriadkom Slovenskej republiky.

6. Žalovaný nerealizoval splátky riadne a včas, preto ho právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 8.1.2016 vyzval na splatenie dlžnej časti úveru vo výške 487,15 eur do 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Vo výzve špecifikoval sumu 487,15 eur ako dlžnú istinu vo výške 451 eur, poplatky 36,15 eur a upozornil na jeho oprávnenie vyhlásiť úver za predčasne splatný pre prípad nezaplatenia. Zaslanie výzvy žalobcu preukázal poštovým háčkom. Následne právny predchodca žalobcu zaslal výzvou z 4.2.2016 žalovanému výzvu na úhradu dlžnej sumy 3 371,94 eur, ktorú špecifikoval ako: dlžnú istinu 2 945,09 eur, úrok 387,20 eur, poplatky za upomienky 39,65 eur. Žiadal zaplatiť predmetnú sumu do 10 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy. V tejto výzve vyhlásil zosplatenie úveru k 4.2.2016. Výzva bola posielaná žalovanému ako doporučená zásielka a preukázateľne si ju žalovaný nevyzdvihol, preto bola na pošte uložená 9.2.2016 a 1.3.2016 bola vrátená odosielateľovi. Pre neplnenie si povinnosti žalovaným platiť splátky riadne a včas vyhlásil právny predchodca žalobcu úver za predčasne splatný k 4.2.2016. Po zosplatení úveru žalovaný už nič neuhradil. Žalovaný celkovo uhradil právnenmu predchodcovi žalobcu podľa tvrdenia žalobcu sumu 245 eur.

7. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. I/2018 zo dňa 6.8.2018 postúpil postupca Poštová banka, a.s. pohľadávku na žalobcu.

8. Žalobca v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 12.2.2019 uviedol, že žalovaný v období od poskytnutia úveru vykonal úhrady vo výške 245 eur, z ktorých bolo na poplatky zaúčtovaných 10 eur, na úroky 180,09 eur a na istinu 54,91 eur. Žalovaná istina, tak predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 3000 eur a započítanými úhradami na istinu vo výške 54,91 eur, teda 2 945,09 eur.

9. Osobitne sa žalobca vyjadril k jeho výpočtu žalovaných úrokov a poplatkov: nesplatené zmluvné úroky počítal od začatia čerpania úveru (v zmluve si ich zmluvné strany dohodli 14,90 % ročne) a úroky z omeškania počítal v zmysle zákonnej sadzby úroku z omeškania 5,05 = p.a. Príkladmo uviedol spôsob výpočtu výšku úroku za príslušný interval tak, že predstavuje vzorec: /výška dlžnej istiny (omeškanej splátky) x úroková sadzba / deleno 100 a deleno 365 dní v roku a to všetko vynásobíť počtom dní v príslušnom intervale. Žalobca žiadal priznať úrok z omeškania až od 22.1.2019. Žalobca presne špecifikoval uplatnený zmluvný úrok vo výške 1856,99 eur uvedúc výšku istiny ku konkrétnemu dátumu, počet dní a konkrétnu výšku úroku z istiny počítajúc ju vždy z zmluvného úroku 14,9%. Tak špecifikoval uplatnený úrok z omeškania v sume 452,02 eur rozpisúc sumy ako pri zmluvnom úroku, ale s úrokovou sadzbu 5,05% p.a.

9.1. Výpočet zmluvných úrokov: a) výška istiny k 30.10.2014 v sume 3000 eur pri počte dní 0 a zm. úroku 14,9% = 0 eur; b) výška istiny k 30.10.2014 v sume 3000 eur pri počte dní 14 a zm. úroku 14,9% = 17,15 eur; c) výška istiny k 13.11.2014 v sume 2968,15 eur pri počte dní 29 a zm. úroku 14,9% = 35,14 eur; d) výška istiny k 12.12.2014 v sume 2954,29 eur pri počte dní 33 a zm. úroku 14,9% = 39,80 eur; e) výška istiny k 14.1.2015 v sume 2945,09 eur pri počte dní 386 a zm. úroku 14,9% = 464,07 eur; f) výška istiny k 4.2.2016 v sume 2945,09 eur pri počte dní 0 a zm. úroku 14,9% = 0 eur; g) výška istiny k 4.2.2016 v sume 2945,09 eur pri počte dní 1082 a zm. úroku 14,9% = 1300,83 eur. T.j. do 4.2.2016 (zosplatenie úveru) ide celkovo o sumu 1856,99 eur.

9.2. Výpočet úrokov z omeškania: a) výška omeškanej splátky 49 eur k 25.2.2015 pri počte dní v omeškaní 28 a úrokovej sadzbe 5,05% = 0,19 eur; b) výška omeškanej splátky 98 eur k 25.3.2015 pri počte dní v omeškaní 27 a úrokovej sadzbe 5,05% = 0,37 eur; c) výška omeškanej splátky 59 eur k 21.4.2015 pri počte dní v omeškaní 4 a úrokovej sadzbe 5,05% = 0,03eur; d) výška omeškanej splátky 108 eur k 25.4.2015 pri počte dní v omeškaní 24 a úrokovej sadzbe 5,05% = 0,36 eur; e) výška omeškanej splátky 59 eur k 19.5.2015 pri počte dní v omeškaní 6 a úrokovej sadzbe 5,05% = 0,05 eur;

f) výška omeškanej splátky 108 eur k 25.5.2015 pri počte dní v omeškaní 31 a úrokovej sadzbe 5,05% = 0,46 eur; g) výška omeškanej splátky 157 eur k 25.6.2015 pri počte dní v omeškaní 30 a úrokovej sadzbe 5,05% = 0,65 eur; h) výška omeškanej splátky 206 eur k 25.7.2015 pri počte dní v omeškaní 31 a úrokovej sadzbe 5,05% = 0,88 eur; i) výška omeškanej splátky 255 eur k 25.8.2015 pri počte dní v omeškaní 31 a úrokovej sadzbe 5,05% = 1,09 eur; j) výška omeškanej splátky 304 eur k 25.9.2015 pri počte dní v omeškaní 30 a úrokovej sadzbe 5,05% = 1,26 eur; k) výška omeškanej splátky 353 eur k 25.10.2015 pri počte dní v omeškaní 31 a úrokovej sadzbe 5,05% = 1,51 eur; l) výška omeškanej splátky 402 eur k 25.11.2015 pri počte dní v omeškaní 30 a úrokovej sadzbe 5,05% = 1,67 eur; m) výška omeškanej splátky 451 eur k 25.12.2015 pri počte dní v omeškaní 31 a úrokovej sadzbe 5,05% = 1,93 eur; n) výška omeškanej splátky 500 eur k 25.1.2016 pri počte dní v omeškaní 10 a úrokovej sadzbe 5,05% = 0,69 eur; o) výška omeškanej splátky 3332,29 eur k 4.2.2016 pri počte dní v omeškaní 207 a úrokovej sadzbe 5,05% = 0eur; p) výška omeškanej splátky 2945,09 eur k 4.2.2016 pri počte dní v omeškaní 1082 a úrokovej sadzbe 5,05% = 440,88 eur. T.j. do 4.2.2016 (zosplatnenie úveru) ide celkovo o sumu 452,02 eur.

9.3. Celkovo žalobca vyčíslil úroky spolu 2309,01 eur (1856,99 eur + 452,02 eur) a od toho odpočítal ním započítanú úhradu 180,09 eur na úroky. Takto žalobca dospel k celkovej sume neuhradených úrokov 2128,92 eur, ktoré si v žalobe aj uplatnil.

10. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (30.10.2014), záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

11. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti..

12. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len "Občiansky zákonník") , spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

14. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

15. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 499 Obchodného zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (30.10.2014), za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

17. Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

18. Podľa § 710 Obchodného zákonníka Ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

19. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (17.10.2013), od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

20. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

22. Predmetom sporu je zaplatenie sumy 2945,09 eur s príslušenstvom z titulu nesplateného úveru poskytnutého na základe zmluvy o úvere zo dňa 30.10.2014.

23. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že Poštová banka, a.s. (právny predchodca žalobcu) ako obchodná spoločnosť a žalovaný ako fyzická osoba, nepodnikateľ uzavreli dňa 30.10.2014 zmluvu o úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úveru 3000 eur. Zmluvné strany si dohodli mesačné splátky 49 eur po dobu 120 mesiacov, platenie splátok vždy k 25. dňu v mesiaci, úrokovú sadzbu 14,90 % ročne a celkovú výšku úveru 5650,11eur V čl. 4 predmetnej zmluvy si presne vymedzili poplatky spojené s poskytnutím úveru (ako sú uvedené v ods. 4 odôvodnenia tohto rozsudku).

24. Jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka a v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Žalovanej poskytol právny predchodca žalobcu finančné prostriedky v rámci jeho podnikateľskej činnosti, žalovaný pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal ako spotrebiteľ. Právny vzťah založený zmluvou o úvere súd posudzoval podľa zák. č. 129/2010 Z. z. bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka). S poukazom na vyššie uvedené, vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat lex generalis, podľa ktorej špeciálna právna úprava (v tomto prípade zák. č. 129/2010 Z. z. ako i § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) má prednosť pred všeobecnou (Obchodný zákonník) je nevyhnutné právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

25. Na základe poskytnutého úveru a jeho riadneho nesplácania vznikol žalovanému na istine dlh 2945,09 eur (3000 eur mínus započítané úhrady na istinu 54,91 eur, ako je to uvedené v odseku 8 odôvodnenia tohto rozsudku), ktorý doposiaľ nevrátil žalobcovi. Taktiež doposiaľ žalovaný nezaplatil dohodnutým úrok vyčísleným ku dňu 4.2.016 (zosplatenie úveru) a zákonným úrokom z omeškania 5,05% ročne k 4.2.2016 (ako sú presne uvedené v ods. 9 až 9.3. odôvodnenia tohto rozsudku). Taktiež mal súd preukázané, že zmluvné strany sa dohodli na zaplatení poplatkov, medzi ktoré patria aj poplatky uplatnené v tomto konaní v celkovej sume 39,65 eur. Žalovaný nespochybnila nárok žalobcu právne relevantnými skutočnosťami, ani nepreukázala, že svoj dlh žalobcovi uhradil. Preto aj súd vyhovel žalobe v časti ako je uvedené vo výroku rozsudku.

26. Uplatnený zmluvný úrok vo výške 14,9 % ročne z istiny úveru 2945,09 eur od dňa 22.1.2019 (deň nasledujúci po zosplatení) do zaplatenia na základe zmluvy o úvere súd nepovažoval za dôvodný. Riadny úrok z úveru predstavuje odplatu pre veriteľa za užívanie istiny úveru dlžníkom po dojednanú dobu. Využitím práva predčasného zosplatenia úveru zo strany veriteľa dochádza k zmene obsahu záväzku, dlžník/spotrebiteľ stráca výhodu splátok a poskytnuté prostriedky už nemá právo užívať po dobu pôvodne dohodnutú, ale musí ich okamžite vrátiť veriteľovi, čím sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť veriteľovi namiesto úrokov z úveru, úroky z omeškania z dlžnej sumy úveru. Právo na riadny úrok z úveru má žalobca do zosplatenia istiny úveru (t.j. do 4.2.2016) a následne má žalobca ako veriteľ právo už iba na úrok z omeškania. Krajský súd v Prešove už v rozsudku sp. zn. 6Co 190/2014 zo dňa 30.6.2015 uzavrel, že ak v dôsledku predčasného zosplatenia úveru nastane stav, kedy spotrebiteľ

už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. Rovnako Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.9.2012 vyhodnotil v obdobnej posudzovanej veci ako ústavne konformný taký výklad príslušných právnych predpisov v rozhodnutiach okresného a krajského súdu, v zmysle ktorého v prípade, že veriteľ pristúpi k tzv. zosplatneniu úveru, nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie už úrokov z úveru, a teda veriteľ má právo na riadne úroky z úveru len do zosplatnenia úveru. Z týchto dôvodov súd žalobcoví úrok z úveru za obdobie po zosplatnení úveru nepriznal.

27. Súd sa odvoláva aj na aplikačnú prax súdov, ktorá sa zaoberala otázkou priznania úrokov za úver po splatnosti pohľadávky a teda popri úrokoch z omeškania či iných sankciách. Najvyšší súd konštatoval cit.,, . Odvolací súd v tejto súvislosti upozorňuje, že dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania (§ 369 OBZ (uznesenie NS SR vo veci 4 Obo 143/98). V rozsudkoch súdov sa zmluvné dojednanie povinnosti platiť úroky popri úrokoch z omeškania označilo za obchádzanie zákonného pravidla zakotveného v § 517 ods.2 OZ o administratívnom strope úrokov z omeškania (napr. rozsudok KS v Prešove vo veci 6Co 182/2011).

28. Ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (§ 517 ods.2 OZ).

29. Zásadný posun v prejednáwanej otázke predstavuje v spotrebiteľských právnych veciach judikatúra Súdneho dvora Európskej únie.

30. Súdny dvor výkladom smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách stanovil zásadne pravidlo pre kvalifikáciu zmluvnej podmienky za nekalú, ak sa odkláňa od dispozitívnych noriem zákona v neprospech spotrebiteľa (napr.C-415/11, AZIZ) cit. „Článok 3ods. 1 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že:- pojem „značná nerovnováha“ ku škode spotrebiteľa treba posúdiť na základe analýzy vnútroštátnych právnych predpisov uplatňovaných v prípade absencie dohody medzi zmluvnými stranami s cieľom posúdiť, či a prípadne v akej miere je právne postavenie spotrebiteľa vyplývajúce zo zmluvy nevýhodnejšie než právne postavenie zakotvené v platnom vnútroštátnom práve. ... - na účely určenia, či dôjde k nerovnováhe „napriek požiadavke dôvery [dobrej viery - neoficiálny preklad]“, treba preveriť, či predajca alebo dodávateľ, ktorí zaobchádzajú so spotrebiteľom čestne a rovnocenne, mohol rozumne očakávať, že by tento spotrebiteľ súhlasil s dotknutou podmienkou po individuálnom dojednaní“.

31. Zákonodarca opakovane pristúpil k regulácii úverových vzťahov a oficiálne sa kritizuje nadmerný nárast zadlženia obyvateľstva z úverových vzťahov. Cit napr. z dôvodovej správy k novele nar.vl.87/1995 Z.z. vykonanej nar. vl. č. 586/2008 Z. z. „Cieľom predkladaného návrhu je docieľiť vyváženú právnu úpravu v oblasti sankcií, a tak zamedziť jednej z foriem úžerných praktík v spotrebiteľských veciach. Reaguje sa na sofistikovanejšie a oveľa nebezpečnejšie úžerné praktiky, pri ktorých sa síce nedojednávajú vysoký úrok za poskytnutie peňažných prostriedkov, ale cez množstvo zmluvných pokút a iných sankcií sa ospravedlňuje neprímeraný nárast výšky pohľadávky. Podľa článku 8 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách môžu štáty prijať prísnejšie opatrenia za účelom zabezpečenia maximálneho stupňa ochrany spotrebiteľa. Navrhovaná právna úprava bez ujmy pre dodávateľa zabezpečuje jednoduchšie, ale predovšetkým jednotnejšie pravidlá pri sankciách spojených s porušením záväzku spotrebiteľa....Spotrebiteľské vzťahy nesmú byť zdrojom neprímeraných ziskov...“.

32. Nemali by byť pochybnosti, že za úver možno dohodnúť úroky a že možno dohodnúť aj obdobie na užívanie finančných prostriedkov (úverové obdobie).Zákon teda umožňuje dodávateľovi na určitú dobu(do splatnosti) podľa jeho predstavy poskytnúť úver a vypýtať si za to dohodnuté úroky. Od začiatku sa prirodzene sledujú úroky na dohodnutú dobu, ktorej koniec završuje tzv. splatnosť úveru. Zo zákonom stanovených dôvodov (napr. nesplácanie úveru) má dodávateľ tiež právo splatnosť posunúť. Niet zákonného kogentného pravidla, podľa ktorého by dlžník mal povinnosť zo zákona platiť úroky popri úrokoch z omeškania. Ak úver nie je splatený po splatnosti, zákon priznáva za zdržiavanie finančných prostriedkov sankcie či už zákonné (úroky z omeškania s kogentne stanoveným limitom) alebo zmluvné(napr. zmluvná pokuta). Uvedenej ponuky zákona (dispozície) sa evidentne dotýka

dohoda o úrokoch po splatnosti popri ďalších úrokoch za omeškanie a ďalších sankciách. Ak evidentne táto dohodnutá konštrukcia indikuje neprimeraný nárast dlhu, zákonite sa natíska otázka povinnosti vykonania súdnej kontroly prijateľnosti takejto dohody (úrokov popri úrokoch z omeškania a ďalších sankciách).

33. Nikto asi nepochybuje o tom, že taký odklon od dispozície právnej normy, ktorý sleduje úroky popri úrokoch z omeškania či iných sankciách je v neprospech žalovanej. Ak by takejto dohody nebolo, zákon by umožňoval žalobcovi uplatniť po splatnosti sankcie úroky z omeškania pri pomerne novom pravidle o administratívnom strope na celkové sankcie zakotvenom v § 3a nar. vlády 87/1995 Z.z. „Ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. Za sankcie podľa odseku 1 sa považujú úroky z omeškania, zmluvné pokuty a akékoľvek iné plnenia za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov. Ak sankcie podľa odseku 1 dosiahnu výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, následné sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú prevýšiť úroky z omeškania podľa tohto nariadenia vlády.“ Sotva by sa dalo veriť, že by nielen žalobca, ale akákoľvek banka v čase kontraktácie zakladala odplatu za poskytnutie úveru za iné obdobie ako dohodnuté úverové obdobie alebo že by s úverom spájala výhodu pre prípad omeškania. Naopak od každého veriteľa konajúceho s odbornou starostlivosťou sa očakáva, že cenu za úver zjednáva na úverové obdobie do splatnosti pohľadávky. Preto práve cena za úver za úverové obdobie do splatnosti úveru vyjadruje cenu úveru a je teda pojmovo jednoznačne odlišiteľná od sankcii za omeškanie s plnením dlhu spotrebiteľa. Pre prípad omeškania nie inštitút ceny úveru ale inštitúty rôznych sankcii za neplnenie povinnosti riešia krízu spojenú s omeškaním.

34. Žalobu na zaplatenie peňažných plnení titulom úverovej zmluvy súd potom považoval za dôvodný len v časti o zaplatenie sumy istiny vo 2945,09 eur s úrokmi 2128,92 eur, bankovými poplatkami 39,65 eur a s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2945,09 eur od 22.1.2019 do zaplatenia. Vo zvyšku súd žalobu zamietol.

35. Žalovaný sa dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na plnenie, dodatočne stanovenej žalobcom v oznámení o zosplatnení, t.j. od 5.2.2016. Žalobcovi patrí úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. vo výške o 5 percentuálnych bodov vyššej ako bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania. V prvý deň omeškania žalovanej (5.2.2016) bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 0,05 %, a preto žalobcovi patrí úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne z priznanej sumy od 22.1.2019, od ktorého dátumu to žiadal žalobca až do zaplatenia .

36. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. Podľa § 262 ods. 1,2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. Podľa § 263 ods. 1 C.s.p., ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

39. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z § 255 ods. 1 C.s.p., § 262 ods. 1 C.s.p. posudzujúc pomer úspechu. V konaní bol úspešnejším žalobca, ktorému súd priznal náhradu trov konania v sume 100 %, lebo bol neúspešným len v nepatrnej časti predstavujúcej percentuálne vyobrazený zmluvný úrok.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 zák. č. 233/1995 Z. z. v spojení s § 48 zák. č. 233/1995 Z. z.).